

MariannaM

Týždenník Rímskokatolíckej farnosti Vranov nad Topľou - Čemerné

Ročník X./2017

Číslo 3

PREDVIANOČNÉ ZAMYSLENIE

Zatiaľ čo väčšina sveta žije v hlade a nedostatku, priemyselný „Západ“ sa topí v hedonizme (pôžitkárstve) a konzumizme. Ten sa prejavuje nielen v jedlom preplnených supermarketoch a nekonečných reklamách týkajúcich sa jedla a pitia, ale aj v opaku, v diétovaní. Zatiaľ čo na jednej strane sa nachádza v médiách more reklám na jedlo, na strane druhej, to isté more reklám na diétovanie. A zdá sa, ako keby to bol čertov kruh: jedni zarábajú za pomoci druhých. No nikto ľuďom nepovie pravdu: že riešením je striedmosť.

Pôžitkárstvo sa objaví vždy tam, kde sa zabudne na nadprirodzeno, a teda kde sa človek akosi vracia do novopohanstva. Pri jedle skončia mnohí ľudia, ktorí nemajú hlbší zmysel svojho života. Na svete iste jestvujú ľudia, ktorí majú tak málo, že celý ich život je bojom o prežitie, a teda ich jedinou náplňou bude starostlivosť o jedlo a nápoj pre seba a pre svoju rodinu. Týchto ľudí zaiste nemožno obviňovať z obžerstva alebo z nedostatku zmyslu. Ich život je naozaj biedny a inak to nejde. No je divné, keď sa život ľudí, ktorí sú v podstate dobre zabezpečení, točí len okolo jedla. Keby sme mali obžerstvo definovať presne, katolícka encyklopédia hovorí toto: obžerstvo je prehnané vychutnávanie jedla a nápoja. A sv. Tomáš Akvinský opisuje päť charakteristík obžerstva: príliš skoro, príliš nákladne, príliš veľa, príliš túžobne, príliš slastne. A na záver ešte jedna myšlienka: striedmosť nie je záležitosťou vzhľadu. Toto môže byť mylná myšlienka hlavne medzi mladými. Ak je niekto štíhly, to ešte neznamená, že je aj striedmy. Striedmosť nie je o váhe ani o vzhľade. Je to vnútorný postoj, istá forma telesnej zbožnosti, vyrastajúcej z axiómy, že poriadok celku je nadriadený uspokojovaniu jeho častí. A poriadok celku, to je naša duchovná púť k Bohu.

(Milan Bubák: Nepriatel'ia lásky: Obžerstvo; krátené, pripravil Marcel Stanko)

Hľadáme

odpoveď

ČO ZNAMENÁ SPOLOČNÉ KŇAZSTVO VŠETKÝCH VERIACICH?

Každý veriaci je povolaný sprítomňovať Ježiša vo svete cez svoje osobitné povolanie.

V Biblii sa Ježiš nazýva naším „veľkňazom“ (Hebr 5, 5-10). Všetci pokrstení majú účasť na Kristovom kňazstve. Táto účasť sa volá spoločné kňazstvo veriacich. Každý kresťan je súčasťou spoločenstva, ktoré tvorí Cirkev. Povoláním každého kresťana je sprítomňovať Ježiša svetu konaním dobrých skutkov a hlásaním evanjelia. Presne toto mal na mysli sv. Peter, keď povedal veriacim: „Ale vy ste vyvolený rod, kráľovské kňazstvo, svätý národ, ľud určený na vlastníctvo, aby ste zvestovali slávne skutky toho, ktorý vás z tmy povolal do svojho obdivuhodného svetla“. (1Pt 2,9) **Množstvo povolaní.** Veľkú väčšinu našej Cirkvi tvoria veriaci laici, ktorí sa podieľajú na spoločnom kňazstve. Ich poslaním je hlásať radostnú zvesť o spáse všade, kam prídu. Každý z nich má svoje osobné povolanie. Väčšina je povolaná k manželstvu, a teda k uplatňovaniu spoločného kňazstva v rodinnom živote. Prejavuje sa to, keď rodičia vedú svoje deti k viere, modlia sa s nimi a požehnávajú ich pred spaním alebo odchodom do školy. Ostatní laici sú povolaní zasvätiť sa Bohu v celibáte. Môžu žiť ako bratia či sestry v rehoľnom spoločenstve alebo sami oddaní službe bližným z lásky k Bohu. Každý, či žije v manželstve, alebo je slobodný, môže

prinášať Ježiša svetu mnohými spôsobmi: napríklad ako misionár, čo šíri vieru v cudzine, ako pekár starajúci sa o zákazníkov, ako katechéta, ktorý vyučuje náboženstvo a pomáha iných pripraviť k sviatostiam, ako obchodný riaditeľ, ktorý je príkladom kresťanského vodcovstva či ako aktívny laik, ktorý prináša prijímanie chorým. **Služobné kňazstvo.** Tak ako len dvanásť učeníkov bolo vybraných za apoštolov, je obmedzený aj počet kresťanov povolaných k službe biskupa či kňaza v Cirkvi. Pavol povedal, že môže smelo hovoriť o Bohu vďaka milosti, ktorú od neho dostal: „aby som bol služobníkom Krista Ježiša... a konal posvätnú službu Božiemu evanjeliu“ (Rim 15,15-16). Ježiš je prítomný v živote veriacich prostredníctvom služobného kňazstva a sviatostí. Pokračuje tak v spáse sveta. Preto sú kňazi v Cirkvi dôležití. Ježišovi učeníci sa mali modliť za pomocníkov apoštolov. Tým vlastne vyzval všetkých veriacich, aby sa pravidelne modlili za povolania ku kňazstvu. **Každý má vlastnú úlohu.** Služobné kňazstvo je neoddeliteľnou súčasťou Cirkvi, tak ako aj iné druhy služby. Všetci veriaci dostali dary na budovanie takého veľkého spoločenstva, akým je Cirkev. Každý prínos je nenahraditeľný.

Dôležité je, aby sme svoju úlohu plnili s láskou. Medzi kresťanmi nie sú jedni dôležitejší od druhých. Všetky úlohy v Cirkvi sú dôležité a všetky sa podieľajú na spoločnom kňazstve. Každá úloha zahŕňa zodpovednosť žiť podľa evanjelia a ohlasovať ho. **Kresťanské vodcovstvo.** Kresťan, ktorý vedie iných, je v prvom rade služobník. Ježiš to najlepšie ukázal, keď svojim apoštolom pri Poslednej večeri umyl nohy. Potom povedal: „Dal som vám príklad, aby ste aj vy robili, ako som ja urobil vám“ (Jn 13,15). Keď Jakub a Ján požiadali Ježiša, aby im dal moc nad ostatnými, Ježiš

povedal: „Ale kto sa bude chcieť stať medzi vami veľkým, bude vašim služobníkom Mk 10, 43. Každý kresťan na vodcovskej pozícii musí nasledovať Ježišov príklad pokory. Obzvlášť to platí pre biskupov a kňazov. Oni vedú Cirkev a prijali sviatosť posvätného stavu, vďaka ktorej môžu konať v Ježišovom mene. Pápež František i povedal: „Je dôležité strážiť si slobodu od ambícií a osobných záujmov... Karierizmus je malomocenstvom. (6.6.2013)

(Dominika Čechová)

Zdroj: Remery, M.: Tweetuj s Bohom

1. čítanie: Iz 61, 1-2a. 10-11

Ž: Lk 1, 46b-48. 49-50. 53-54

Refrén: Duša mi plesá v mojom Bohu.

2. čítanie: 1 Sol 5, 16-24

Evanjelium: Jn 1, 6-8. 19-28

Krátke zamyslenie na evanjelium:

V túto nedeľu máme pred očami postavu Jána Krstiteľa. Na prvý pohľad je to veľmi drsný človek, žijúci pustovníckym spôsobom života. Ale nejde len o jeho pokoru a úplné podriadenie sa úlohe, ktorú prijal. Ide o vlastnú zvesť, ktorú prináša. Evanjelista hneď vo verši nasledujúcom po úryvku, ktorý sme dnes čítali, hovorí: Na druhý deň uvidel Ježiša a povedal: „Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriech sveta“ (Jn 1, 29). Boh skrze postavu neprehliadnuteľného Jána pripravuje ľud na príchod záchranu. Boh nezabudol, neopustil, nie je plný hnevu a výčítiek. Je pripravený nás zachrániť. Napriek množstvu starostí bežného dňa môžeme, smieme vidieť radosť z Boha, ktorý na nás nezabudol. Vie o nás a prichádza, aby bol s nami.

(podľa www.vira.cz)

Liturgia hodín: 3. týždeň žaltára

CYKLOTÚRA

Streda 12. 7. 2017 - pokračovanie

Pre počiatky osídlenia Mariánskeho údolia mala nepochybne determinujúcu (vymedzenú, určenú, stanovenú, prirodzene závislú na javoch a veciach) úlohu v mnohom jeho strategická geografická poloha na križovatke niekoľkých svetov – rímskeho a barbarského, kresťanského a pohanského, germánskeho a slovanského, ríšskeho a veľkomoravského (neskôr uhorského). Nespornú úlohu v jeho rozvoji zohrávala skutočnosť, že práve tade viedla slávna cesta, ktorou sa rímsky obchodník mohol z Bratislavy, alebo z Carnunta popri Morave najefektívnejšie dostať k vysnívanému kameňu všetkých rímskych dám – čarovnému, medovému jantáru. Ak sa však z rôznych dôvodov rozhodol zvoliť si považský variant tejto cesty, stačilo mu prejsť Mariánskym údolím v smere na Dračí hrádok a zakrátko vystúpiť na druhej strane Malých Karpát, v dnešnom Svätom Jure pri hrade Biely kameň.

Pôvod a história tohto pútnického miesta je sčasti zahalená legendami. Historici rádu pavlínov, ktorý toto miesto spravoval zapísali ústne tradovanú legendu o pustovníkovi, ktorý žil v tomto údolí a z hruškového dreva si vytesal sošku Panny Márie (podľa pavlína Ľudovíta Kummera to bolo v roku 1030). Krátko po jej dokončení v Uhorsku po smrti kráľa Štefana nastali krvavé časy. Krajina sa zmietala v bojoch o trón a pohanskí jazdci nemilosrdne plienili všetko kresťanské. Pustovník musel zo svojho miesta utiecť. Rozhodol sa milostivú sošku zachrániť a ukryl ju v búťľavom strome. Našla sa o niekoľko desaťročí neskôr. Spôsob ako sa soška našla je tiež

zahalený. Najznámejšie tradovaná legenda hovorí, že v údolí žil zbojník, ktorému sa narodili ťažko postihnuté deti – dvojčičky „dvojnásobná potvora, ktorá ne človeku, ale k nerozumnému zvířeti podobná byla“. Keď to nešťastný otec videl, sľúbil, že napraví svoj život a dal sa na pokánie. Vo sne sa mu vraj zjavila Matka Božia a ukázala mu miesto, kde má kopať v zemi, nájsť tam sošku a pod ňou prameň. Ak vo vode prameňa vykúpe deti, budú zdravé. Tak sa aj stalo a bývalý zbojník zasvätil po tejto udalosti svoj život Božej službe. Zvest o čarovnej moci prameňa a milosrdenstve, cez neho zoslanom sa onedlho rozšírila po celej krajine. Celé zástupy slepých, chromých a nemocných úbožiacov sa s prosbami o vyslyšanie ponáhľali napíť a umyť vodou z požehnaného prameňa. Verili, že zázračná moc pochádza od Panny Márie, v litániách tiež nazývanej Prameňom milosti a Studničkou múdrosti.

História pútnického miesta sa začína písať od roku 1377. Základný kameň nového kostola položil uhorský kráľ Ľudovít I. Veľký, z rodu Anjou z vďaky za víťazstvo nad tureckými vojskami. Kráľovskou listinou zo 16. mája 1377 zveril správu pútnického miesta rádu Pavlínov.

My Ľudovít, z Božej milosti kráľ Uhorska, Poľska, Dalmácie atď... Touto listinou zaznačujeme pre budúcnosť, že pre nádej a úctu, ktorú máme k preblahoslavenej a slávnej Panne, ako aj pre zvláštnu priazeň, ktorú prechovávame k Rádu sv. Pavla, prvého pustovníka, chceme rozmnožiť kláštory týchto bratov pustovníkov a zväčšiť počet ich miest v našom kráľovstve, a preto kostol blahoslavenej Panny Márie v zemi zvanej Tál, nad hradom Pajštún, pri obci Stupava a Mást aj s pozemkami, čo k nemu patria, ako aj so všetkými úžitkami

sme vyňali spod jurisdikcie a panskej moci uvedeného hradu a naveky a neodvolateľne sme ho dali, darovali a odovzdali do vlastníctva spomenutému rádu bratov pustovníkov, a to bez toho, že by boli poškodené práva iných, čoho svedectvom je táto naša listina, ktorú, keď nám bude predložená, vydáme opatrenú našou veľkou pečaťou.

Dané v sobotu pred sviatkom Zoslania Ducha Svätého, roku Pána 1377.

Z tohto textu jasne vyplýva, že v Marianke, teda v „zemi zvanej Tál“ už stál kostol s príslahlým objektom, či objektmi. Starý kostol bol zbúraný a na jeho mieste

postavený nový aj s kláštrom, ktorý vyhovoval rádovým pravidlám Paulínov. Tento dôkaz vracia počiatok kostola a kláštora o pol druhu storočia dozadu, do prvej polovice 13. storočia, ak nie ešte hlbšie. Marianka bola už dávnejšie preslávená svojou zázračnou sochou Panny Márie. Úcta k Matke Ježiša Krista, Bohorodičke Panne Márii siaha už do čias svätých Konštantína-Cyrila a Metoda. Svedčí o tom najstarší zachovaný hymnus venovaný Panne Márii z Poľska.

pokračovanie v nasledujúcich číslach
(Peter Tóth)

Cigán, obávajúc sa, aby mu syna nevzali na vojnu, odviedol ho na cintorín. Sám šiel na odvodovú komisiu. Tak na otázku, kde je jeho syn so slzami v očiach povedal:

- Moji drahí páni, prosím ponížene, chudák môj syn je na cintoríne.

Dvaja ďalší cigáni to pod prísahou potvrdili.

Istý bankár, ktorý nemal dobrú poveseť, pýtal sa raz Tailleranda:

- Istý človek ma nazval luhárom a podvodníkom. Mám ho vyzvať na súboj?

- Pravdaže, - odpovie mu Taillerand, - Nič nie je krajšie ako biť sa za pravdu.

- Prečo plače tvoja sestra. Čo si jej urobil?

- Ja som jej nič neurobil. Naopak. Pomohol som jej zjesť čokoládu.

- Ty si zbabelec. Prečo si včera tak rýchle utiekol, keď ma Jožo začal biť?

- Ja som neutiekol. Ja sa nemôžem pozeráť, keď bijú môjho najlepšieho priateľa.

Chytil som päť múch. Troch samčekov a dve samičky.

- Ako si to zistil?

- Jednoducho. Dve sedeli na zrkadle a tri na fľaške s vínom.

(dodala Anna Sabolová, ml.)

Zdroj: Ján Rybár – Smiechom povedať pravdu

Knižná novinka Všetko je inak s podtitulom O ženách, ktoré sa rozhodli

Bratislava 13. decembra (TK KBS) Fórum života si v týchto dňoch pripomína 10 rokov projektu konkrétnej pomoci tehotným ženám a matkám s deťmi v krízových situáciách s názvom Zachráňme životy a 8 rokov projektu poradenskej pomoci a služby s názvom Poradňa Alexis (dnes už samostatná nezisková organizácia). V tejto súvislosti vydalo združenie novú knihu VŠETKO JE INAK s podtitulom O ŽENÁCH, KTORÉ SA ROZHODLI.

„Už samotný názov napovedá, že ide o rozhodnutie v kľúčovej životnej oblasti, v tomto prípade o tom, či nechať počať dieťa narodiť sa, alebo ísť na potrat. Zbierka skutočných príbehov napriek ťažkej téme, ktorá ich spája, vypovedá hlavne o nádeji. Tie najosobnejšie výpovede na 90 stranách mapujú nielen úsilie projektu Zachráňme životy, Poradne Alexis, či neziskovej organizácie Áno pre život, ale aj snahu všetkých ďalších organizácií a jednotlivcov, ktorí tehotným ženám a matkám s deťmi v kríze zo všetkých síl pomáhajú.“

Záujemcovia si ju môžu objednať na adrese kancelaria@forumzivota.sk a telefonicky na čísle 0903 533 946. „Jej kúpou prispějete na projekty ochrany ľudského života od počatia po prirodzenú smrť, a vo vašej domácej knižnici pribudne titul plný ľudskosti a citov,“ uvádza Fórum života.

Na Ninivskej planine v Iraku opäť posvätili prvý obnovený katolícky kostol

Vatikán/Irak 13. decembra (RV) „Posolstvo nádeje a víťazstva. ISIS chcel vymazať prítomnosť kresťanov, a miesto toho džihádisti museli odísť, zatiaľ čo my sme sa vrátili.“ Tieto slová povedal chaldejsko-katolícky biskup Mons. Bashar Matti Warda pri znovuposvätení Kostola sv. Juraja v lokalite Tellskuf na Ninivskej planine v severnom Iraku. Chrám bol po ťažkom poškodení a znesvätení opäť zrekonštruovaný vďaka príspevku 100 tisíc eur od pápežskej nadácie Pomoc trpiacej Cirkvi (ACN).

Ako sa ďalej uvádza v komuniké ACN, rekonštrukcia kostola zapadá do plánov nadácie na obnovu kresťanských osád na Ninivskej planine, vďaka ktorým 33% kresťanskej populácie, čiže 6 330 rodín, sa mohlo doteraz vrátiť do vlastných domovov. Do Tellskufu, irackej dediny vzdialenej len 32 kilometrov od Mosulu, sa vrátilo 67 % z 1500 rodín, ktoré tu bývali do augusta 2014. Pred vyše rokom to bolo niečo nemysliteľné, dedina vtedy bola púšťou, napoly zničenou a celkom opustenou.

Mons. Warda vysvetlil dôležitosť rekonštrukcie kostola týmito slovami: „Teraz, keď dve tretiny obyvateľov opäť žijú v Tellskufe, bolo dôležité vyslať silný a pozitívny signál: obnova sv. Juraja a teda znovu obnovenie aktivít Cirkvi.“

(dodala Anna Sabolová ml.)

Šarské oznamy

V ČASE OD 18.10.2017 DO 24.12.2017

Vedenie modlitieb pred sv. omšami: V týždni **24.12.-30.12.** vedie modlitby pred sv. omšami p. **Magdaléna Diľová.**

Nácvik detského zboru: V **sobotu 23.12.** popoludní o **13³⁰** bude v pastoračnom centre nácvik detského zboru.

Roráty: V najbližší utorok pozývam na rannú sv. omšu pri sviečkach o **6⁰⁰** zvlášť mládež; aj na raňajky na faru po omši.

Spoved' chorých: Chorých, ktorí sa nespovedajú pravidelne na prvé piatky a chcú sa vyspovedať pred Vianocami, nahláste v sakristii. Navštívim ich v **piatok 22. 12.** dopoludnia.

Štedrovečerná liturgia: V budúcom čísle Mariannum uverejníme Štedrovečernú liturgiu, ktorú môžete využiť v rodinách pri štedrovečernom stole.

Deviatnik: V nasledujúcom týždni pokračujeme v modlitbe „Deväťdňová príprava na prijatie Spasiteľa do nášho srdca“, a to po každej sv. omši. V sobotu po večeradle.

Požehnanie vianočných oblátok a darčiekov: Aj v tomto roku budeme požehnávať vianočné oblátky na konci sv. omší na budúcu nedeľu. Kto má záujem, stačí si ich priniesť do kostola na sv. omšu. Zároveň budeme požehnávať aj náboženské predmety, ktoré chcete podarovať v rámci Vianoc. Pokojne už môžu byť zabalené v darčekomom balení a stačí ich mať pri sebe v kostole.

Betlehemske svetlo: Tohto roku kvôli časovej tiesni betlehemske svetlo nebudeme roznášať po Čemernom, ale budete si ho môcť odpáliť v kostole na štvrtú adventnú nedeľu, ktorá je zároveň Štedrým dňom. Môžete tak urobiť pri východoch z kostola po dopoludňajších sv. omšiach. Váš príspevok vhodený do príslušnej pokladničky bude odoslaný na konto vianočnej koledníckej akcie detí Dobrá novina.

Sviece večného svetla: Je možné si zaplatiť sviece večného svetla na budúci rok, ktoré horia nad bohostánkom. Cena sú opäť 3€ a môžete si v sakristii objednať niektorý týždeň v roku. Je však možné si objednať max. 2 termíny.

Miništranti: Stretnutie miništrantov bude v **sobotu 23.12.** popoludní o **14⁰⁰** na fare.

Zimný štadión: V dnešnú **nedeľu (17. 12.)** nemáme k dispozícii zimný štadión z organizačných dôvodov STD Arény. Budúca nedeľa je aj Štedrým dňom, a tak najbližšia možnosť korčuľovať pre našu farnosť bude na Silvestra, v nedeľu **31.12.,** od **12¹⁵** do **13¹⁵** a zadarmo. Po jednom korčuľovaní sa naši rukavice – jedna detská a jeden pár kožených. Môžete sa informovať v sakristii.

Rozpis lektorov:

4. adventná nedeľa: 8.00 hod. – **J. Demčák, D. Slivková,** 10.00 hod **r. Onderkova, p. Lengvarská.**

Polnočná: 00:00 hod. - **rod. Dzurovčinova.**

LITURGICKÝ PROGRAM OD 18.12.2017 DO 24.12.2017

PONDELOK	18.12.2017	Sv. omša: 18 ⁰⁰ + Valéria (1. výročie) Poklona sv. Olt.: 18 ⁴⁵
UTOROK	19.12.2017	Sv. omša: 6 ⁰⁰ + Pavol a Cyril Bindasoví; Mária a Michal Potišňákoví
STREDA	20.12.2017	Sv. omša: 18 ⁰⁰ + Mária Popovičová (detská)
ŠTVRTOK	21.12.2017	Poklona sv. Olt.: 17 ⁰⁰ Sv. omša: 18 ⁰⁰ + Mária (nedožítých 95 rokov), Juraj, Mária; + Mikuláš, Ľubomír, Anna, Albert
PIATOK	22.12.2017	Sv. omša: 18 ⁰⁰ ZBP Jarmila Bankovičová (60 r.), (mládežnícka) Martin a Jozef Bankovičovi
SOBOTA	23.12.2017	Večeradlo: 8 ⁰⁰ Sv. omša (JaA): 18 ⁰⁰ ZBP Mária Kiralyová (85 rokov)
NEDEĽA	24.12.2017	Sv. omša: 8 ⁰⁰ ZBP Juraj, Slavomír a Valéria Sv. omša: 10 ⁰⁰ za farnosť Sv. omša: 00 ⁰⁰ polnočná
ŠTVRTÁ ADVENTNÁ NEDEĽA ŠTEDRÝ DEŇ		

“Musíme sa naučiť žiť spolu ako bratia, inak zhyjnieme ako hlupáci.” (Martin Luther King)

VYDÁVA

Združenie veriacich PRO NOBIS Čemerné

Tehelná 266, 093 03 Vranov nad Topľou; tel.č. 057/4426 286; 0908 047 220;

Redakciu vedie: M. Stanko; Jazyková úprava: M. Majzlíková; Grafická úprava: R. Majzlík

Vaše pripomienky, príspevky a návrhy čakáme na mariannum@gmail.com vždy vo štvrtok do 12:00

Redakcia si v prípade potreby vyhradzuje právo upravovať uverejňované príspevky.